

BAŞYAZI

Nureddin SOYAK

Allah'ın Kitabına Sarılmak

İlâhî ve nebevî öğretisi, iki hayatta mutluluk ve huzura kavuşmanın yolunun Allah'ın kitabı Kur'an'a sımsıkı sarılmakla mümkün olabileceğini haber vermiştir.

Rabbimiz:

"Sen sana vahyolunana sımsıkı sarıl." (Zuhur 43) buyururken,

Rasulullah -salâllâhu aleyhi ve sellem- Efendimiz:

"Allah'ın kitabına sarılmayı" (Buhari, Müslim) vasiyet buyurmuştur.

Rabbimizin son ilâhî mesajı Kur'an'a sımsıkı sarılmaktan maksat; onu ihlâsla okumak, öğrenmek, yaşamak ve yaşatmak demektir.

Rasulullah -salâllâhu aleyhi ve sellem- Efendimiz:

"Sizin en hayırlınız, Kur'an'ı öğrenen ve öğreteninizdir." (Buhari)

"Kur'an'ı okuyup, onunla amel eden mümin, ütrüce meyvesi gibidir. Tadı da kokusu da güzeldir..." (Buhari, Müslim) buyurmuşlardır.

Rasulullah -salâllâhu aleyhi ve sellem- Efendimiz, Übey b. Ka'b'a: *"Allah bana 'Iemyekünilleziyne keferû' suresini sana okumamı emir buyurdu."* dedi. O da; *'Be-*

nim ismimi söyledi mi?' dedi. "Evet" buyurdu. Bunun üzerine Übey ağladı" demiştir.

Übey b. Ka'b, Rasulullah -salâllâhu aleyhi ve sellem- Efendimizin *"Kur'an'ı dört kişiden okuyun"* buyurduğu Kur'an'ı en güzel okuyan sahabelerdendi. (Buhari, Müslim)

Bu rivayetler Allah-u Teâlâ'nın kitabını okuyup okutmanın, yaşayıp-yaşatmanın önemini, Kur'an'la hemhal olmanın Rabbimiz yanındaki kıymetini bizlere haber vermektedir.

Kur'an'ı hayatımızın her safhasına ihlâsla yansıtamadığımız takdirde Kur'an'ı okuma ve öğretme çabalarımız şekilde kalır, öze inemez.

Rasulullah -salâllâhu aleyhi ve sellem- Efendimiz:

"İçinizden öyle bir topluluk çıkar ki siz onların namazları yanında kendi namazlarınızı, amelleri karşısında kendi amellerinizi küçük görürsünüz. Onlar Kur'an'ı okurlar boğazlarını geçmez. Okun vurun deldiği yerden çıktığı gibi dinden çıkarlar. Okun demir kısmına bakar bir şey görmez, ağaç kısmına bakar bir şey görmez, ucuna bakar

bir şey görmez, okun girdiği yere bakar. 'Acaba ok buradan girdi mi girmede mi' diye şüpheye düşer." (Buhari) buyurur.

Kul her türlü kulluk faaliyetini sırf Allah rızası için ve dinin prensiplerine uygun olarak gerçekleştirmeye çalışmalıdır.

Dinin bazı ibadetlerini yerine getirmekle dinin tamamı gerçekleşmiş olmaz. Din imaniyle, ibadetiyle, ahlakıyla ve sosyal hayattaki prensipleri, emir ve yasaklarıyla bir bütündür. Buna herhangi bir şey ilave edilemez ve bundan bir şey de çıkarılamaz. O zaman din olmaktan çıkar.

Yasakçı zihniyetlerin uygulamaları neticesinde müslüman toplumlar din konusunda cahil bırakılmıştır. Dinin pek çok temel prensibi unutturulmuştur. Müslümanlara dinin bütünü konusunda eğitim verilmesi çok önem arz etmektedir. Müslümanlara yön verenlerin müslümanları Rabbiyle ve Rasulüyle yani Kur'an ve sünnetle yüzleştirmeleri gerekmektedir. Kula iki hayatta da yetecek her türlü bilgi burada mevcuttur.

Müslümanlar, yaşadıkları hayatın da etkisiyle bir tarafta din tah-

**Kur'an âlemlerin
Rabbi olan
Allah'tandır.
Çelişkisiz korunmuş
bir bildiridir. O asla
bir eğlence değildir.
Açıklayıcı, öğüt
verici bir rehberdir.
İnananların imanını,
inkârcıların da
küfrünü artırır.
Okunduğunda
inananların derilerini
ürpertir, gözlerini
yaşartır. Müslümana
düşen sükunetle
dinlemek ve ahkâmına
uymaktır. O müjde
ve uyarıdır, her türlü
dertlere şifadır. O ders
veren, düşündüren,
aydınlığa çağıran
delildir, ışıktır.**

rifçilerinin dinin bazı emir ve yasaklarını tahrife yönelik beyanları, diğer taraftan müslümanlara dini öğretilme iddiasında olan, yaptıkları söylediklerine uymayan, samimiyetsiz ve cahil kişilerin Allah'la kulları arasına perde olmaları neticesinde sıkıntıda kalmışlardır. Din bezirgânları tarafından dinin

ahkâmı meta haline getirilmiştir.

Müslüman toplumlar, mümin olma yoluna girebilmeleri için hayatlarının her safhasını Kur'an ve sünnetle yüzleştirmelidir. Müslüman toplumları çepeçevre kuşatan inanç zaafiyeti, ibadet tembelliği, yasak sınırlarına riayetsizlik aşılmalıdır. Müslüman toplum;

içki, kumar, zina, hırsızlık, açığa çıkma ve ahlaksızlıkları bizzat Allah Teâlâ'nın haram kıldığını, bunun peygamber diliyle yasaklandığını, hiç kimsenin bu yasaklara müdahale edemeyeceğini, Allah Teâlâ'nın kitabında, Rasulullah -salâllâhu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in sünnetinde görmeli

ve idrak etmelidir.

Kur'an ve sünnetle yüzleşen samimi müslüman, "Bunu Rab-bim emretti. Öyleyse yapmalıyım. Bunu Rab-bim yasakladı. Öyleyse bundan kaçınmalıyım." der, demelidir.

Rasulullah -salâllâhu aleyhi ve sellem- Efendimiz:

"Allah, ilmi kullarından bir anda çekip çıkarmakla almaz, âlimlerin ruhunu alarak alır. Sonunda geriye bir tane bile âlim kalmaz. Halk da bir takım cahilleri başkan edinir. Bunlara sorular sorulur. Onlar da bilgisizce fetva verip hem kendileri saparlar hem de başkalarını saptırırlar." (Buhari, Müslim) buyurur.

Zeyd b. Lebid -radiyallahu anh- şöyle demiştir: " Hazreti Peygamber -salâllâhu aleyhi ve sellem- bir takım şeyler anlattı ve arkasından 'İşte bunlar ilmin gittiği zamanda olur.' buyurdu. Ben de 'Ey Allah'ın Rasulü, biz Kur'anı okumaktayız. Bunu evlatlarımıza da okutmaktayız. Evlatlarımız da kendi evlatlarına okuturlar. Bu halde iken ilim nasıl gidebilir.' dedim. 'Ey Ziyad Allah hayrını versin. Ben de seni Medine'nin en kavrayışlısı (fakihî) bilirdim. Yahudi ve Hıristiyanlar içindekilerle amel etmeden Tevrat ve İncil'i okumuyorlar mı?'" (İbn-i Mace) buyurdu.

Tirmizi'nin rivayetinde de "Bak işte Yahudi ve Hıristiyanların yanında Tevrat ve İncil onlara ne fayda sağlıyor?" şeklinde cevap vermiştir.

Hadisin devamında Ubade b. Samit -radiyallahu anh-, ilimden ilk kaldırılacak olanın huşu olduğunu bildirdikten sonra şöyle demiştir:

"Büyük bir camiye gireceksin de burada huşu içinde bir kimse neredeyse göremeyeceksin." (Tirmizi) buyurmaktadır.

Allah Teâlâ'nın kitabını okuyup öğrenmekten maksat öğrendikle-

riyle amel etmektir. Bunu yapmayanlar Yahudi ve Hıristiyanların durumuna düşerler.

Allah Teâlâ'nın kitabına sarı-lanların dikkat etmesi gereken önemli hususlardan biri de onda ihtilafa düşmemektir. Kur'an ihtilafları ortadan kaldırmak için gönderilmiştir. Onunla ihtilaf edilsin diye değil. Asr-ı saadetten beri müslümanlar Kur'an'la ittifak etmişlerdir. Fakat zamanla müslümanlar Kur'an'la ihtilaf etmeye başlamışlardır. Meşrep ve mezhep kaygılarından kaynaklanan cahil ihtilaflar; müslümanları içini yiyen karpuzla çevirmiş, enerjilerini tüketmiş, Kur'an'ın hedeflediği amaca ulaşacak mecal bırakmamıştır. İki müslüman bir araya gelse, "Allah için ne yapmalıyız"ı konuşacakları yerde ihtilafları konuşarak ihtilaf etmişlerdir. Bunların pirim yapmasıyla da iş yapmayan fakat topluma yön vermeye kalkışan akıl daneleri türemiştir.

Kur'an'dan hayata bakamayanlar, yaşadıkları hayattan Kur'an'a baktıklarından bulanık görmektedirler. Netice itibarıyla hem dal hem mudil olanlar, müslüman toplumun başına bela olmaktadır. Varsa ihtilafların halledileceği yerler ilim meclisleridir, cahil meclisleri değil.

Rasulullah -salâllâhu aleyhi ve sellem- Efendimiz:

"Kur'an'ı, Kur'an'ın üzerinde gönülleriniz birleştiği sürece okuyunuz. Eğer anlaşmazlığa düşerseniz ondan kalkınız." (Buhari, Müslim) buyurmaktadır.

Hz. Aişe -radiyallahu anha- anlatır:

Rasulullah -salâllâhu aleyhi ve sellem- şu ayeti okudu; "**Sana kitabı indiren O'dur. Onda bir kısım muhkem ayetler vardır ki bunlar kitabın temelidir. Diğer bir kısım da müteşabihlerdir. İşte kalplerinde eğrilik olanlar sırf fitne arama ve**

onun yorumuna yeltenmek için kitabın müteşabih olanına uyarlar. Hâlbuki onun yorumun Allah'tan başkası bilmez. İlimde yüksek dereceye ulaşanlar ise 'biz buna inandık, hepsi Rabbi-mizin katındandır.' derler. Akıl sahiplerinden başkası öğüt alıp düşünmez." (Al-i İmran 7) sonra da Rasulullah şöyle buyurdu: Kur'an'ın müteşabih olanlarının peşine düşenleri görürsen işte onlar Allah'ın bu ayette isimlendirdiği kimselerdir ki onlardan sakınıp kaçınınız!" (Buhari, Müslim) buyurmuştur.

İlâhî ve nebevî öğütlerde de görüldüğü üzere Kur'an'da ihtilafa düşmek, Kur'an'la ihtilaf etmek yasaklanmıştır. Kur'an'la gönülleri birleştirmeli, anlaşmazlığa düşüldüğünde ise susmalı, ileri götürülmemelidir. Kur'an'ın açık hükümlerini yerine getirmeyip yoruma müsait ayetleriyle oyalanmak bir fitnedir. Akıllı müslüman bundan kendini korumalıdır.

Kur'an âlemlerin Rabbi olan Allah'tandır. Çelişkisiz korunmuş bir bildiridir. O asla bir eğlence değildir. Açıklayıcı, öğüt verici bir rehberdir. İnananların imanını, inkârcıların da küfrünü artırır. Okunduğunda inananların derilerini ürpertir, gözlerini yaşartır. Müslümana düşen sükunetle dinlemek ve ahkâmına uymaktır. O müjde ve uyarıdır, her türlü dertlere şifadır. O ders veren, düşündürdüren, aydınlığa çağırان delildir, ışıktır. O aynı zamanda suçluların yolunu da açığa çıkararak insanları onların fitnessinden koruyandır. Örneklerle insanlara yol gösteren, hak ve batılı birbirinden ayırma fırsatı bahşedendir.

Akıllı müslüman hayattayken Allah'ın kitabıyla, Rasulullah'ın sünnetiyle yüzleşerek kendine çeki düzen verendir. İstemese de ölümden sonra yüzleşecek, bir ömrün hesabını verecektir.